

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	3512010078
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3512010078.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému F. Q. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. februára 2014 v Bratislave dovolanie obvineného F. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 24. januára 2013 sp. zn. 2 To 2/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 30. októbra 2012 sp. zn. 1 T 76/2012 bol obvinený F. Q. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, v spojení s § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby najneskôr však od mesiaca október 2010 až do 30.09.2011 od doposiaľ nestotožnenej osoby zadovážoval a u seba a vo vozidle AUDI A3, EČV: Z., ktoré užíval, prechovával a následne na rôznych miestach v okrese Nové Mesto nad Váhom, spravidla v obciach Kočovce a Lúka na základe vopred telefonicky dohodnutých stretnutí za rôzne sumy, najčastejšie však za 10 € za dávku, predával doposiaľ neustálenému počtu osôb metamfetamín - pervitín, minimálne však P. P., P. I., M. F. a X. X. zväčša v množstvách jedna až tri obvyklých jednorazových dávok, pričom metamfetamín - pervitín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok a zároveň obvinený dňa 30.09.2011 prechovával vo vozidle AUDI A3, EČV: Z. v zatavenej injekčnej striekačke metamfetamín - pervitín s hmotnosťou 87 mg a priemernou koncentráciou 77,2%, čo je 67 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia

slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol mu uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov, pričom podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. bola mu uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný F. Q. a o jeho odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením z 24. januára 2013 sp. zn. 2 To 2/2013 tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné. Krajský súd bez toho, aby zrušoval výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, iba nariadil okresnému súdu, aby opravil v rozsudku výrok o zaradení obvineného na výkon trestu v súlade s tým, ako bol rozsudok vyhlásený, teda že obvineného zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Išlo o zrejmu nesprávnosť pri vyhotovovaní rozsudku.

Proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal prostredníctvom obhajcu Mgr. V. X. dovolanie obvinený F. Q. a to z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v spojení s § 374 Tr. por.

Obvinený v dovolaní uviedol, že namieta nesprávne právne posúdenie skutku. Namietal, že orgány činné v trestnom konaní mu vznikli obvinenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou odňatia slobody (v tom čase) od 4 do 10 rokov, čo bolo neskôr prekvalifikované na obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1, ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák. s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 10 do 15 rokov, hoci na to neboli zo strany orgánov činných v trestnom konaní splnené zákonné podmienky a takéto konanie vyšetrovateľa a prokurátorky bolo voči jeho osobe účelové z dôvodu podávania sťažností, podnetov a iných námietok v prípravnom konaní voči postupu vyšetrovateľa a prokurátorky a v neposlednom rade aj z dôvodu, že nechcel krivo svedčiť v neprospech obvineného K. B. v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 2 T 90/2011.

Obvinený ďalej uviedol, že napáda rozsudok súdu prvého stupňa z toho dôvodu, že trpí formálnymi nedostatkami a je preto nepreskúmateľný, lebo v odôvodnení rozsudku sú celé pasáže, ktoré nemajú so skutkom, ani s jeho osobou nič spoločné a sú nelogické.

Obvinený tvrdil, že súd svoje rozhodnutie oprel výlučne o výpovede svedkov, konzumentov drog, pričom sa svedkami, ako aj inými dôkazmi, svedčiacimi v jeho prospech vôbec nezaoberal a tieto dôkazy ani ich vyhodnotenie vôbec vo svojom rozsudku nespomenul. Podľa neho bolo na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vykonané množstvo dôkazov, tak výsluchmi svedkov, ako aj listinných, ale z toho množstva dôkazov nie je možné jednoznačne a s istotou vylučujúcou akúkoľvek pochybnosť vyvodiť záver, že skutok sa stal spôsobom popísaným v obžalobe a že ho spáchal obvinený, ktorý od začiatku trestného konania jeho spáchanie v plnom rozsahu popiera.

V ďalšej časti dôvodov dovolania sa obvinený zaoberal výpoveďami svedkov, ktorí boli, podľa neho, vyprodukovaní políciou, teoreticky ho mali usvedčovať zo skutku, ale pôsobili neisto, zmätočne, nevedeli popísať látku, ktorú im mal prediť, žiadny z nich jednoznačne nepotvrdil, že malo ísť o pervitín alebo inú drogu a vyjadrovali sa len neisto takým spôsobom „veď čo iné by to malo byť“, pričom si domýšľali súvislosti a mysleli si, že ide o pervitín. Popis látky svedkami, ktorí si ju mali podľa ich výpovedí zabezpečiť od obvineného, by sa mohol zhodovať s množstvom iných látok, napr. voľne dostupných liekov, resp. ich kombinácií. Preto vzhľadom na skutočnosť, že látka, ktorú si svedkovia, podľa ich slov, zabezpečovali od obvineného, nebola políciou zaistená, a teda nebola verifikovaná a identifikovaná, nie je možné zo žiadneho relevantného dôkazu vyvodiť záver, že svedkovia si aj v prípade pravdivosti ich výpovedí zabezpečovali od obvineného pervitín, resp. inú zakázanú látku.

Obvinený uvádzal, že výpovede svedkov boli všeobecného rázu, dôkazy typu o „videní predaja drog iným osobám“, bez konkrétneho udania a procesného zabezpečenia takýchto tvrdení, nemožno považovať za relevantný dôkaz o tom, že skutočne išlo o predaj drog, resp. iných zakázaných látok.

Poukázal na to, že v inom prípade vyšetrovateľ odmietol trestné oznámenie pre rovnaký trestný čin z dôvodu, že nebolo možné zistiť ani druh, kvalitu a koncentráciu účinnej látky a účinky predmetnej látky na organizmus. Tým obvinený argumentoval, že podobne sa malo postupovať aj v jeho prípade. Zdôraznil, že keď absentuje akýkoľvek dôkaz o odborne, resp. znalecky zistenom objemovom kritériu drogy ako obligatórneho znaku skutkovej podstaty daného trestného činu, nemožno trestnoprávnu zodpovednosť založiť len na dohadoch o množstve drogy, jej druhu, kvalite a kvantite. Nedá sa preto ani jednoznačne určiť, či išlo o zakázanú látku, a to aj napriek tomu, že svedkovia teoreticky vypovedajú, že išlo o zakázanú látku.

Obvinený v dovolaní poukázal aj na výpovede svedkov L. Q., P. L., K. V., S. K., ktorí jednoznačne potvrdili bezúhonnosť obvineného a praktickú nemožnosť dopúšťania sa takejto trestnej činnosti, lebo títo svedkovia boli s ním v neustálom osobnom kontakte a vylúčili, že by sa obvinený zaoberal predajom drog, ako aj to, že by sám drogy užíval. Rovnako aj svedkovia K. A. a M. A. vylučujú akékoľvek spojenie obvineného s predajom drog, pričom ide o závažné tvrdenie najmä v tom smere, že práve do domu týchto svedkov v Moravonoch nad Váhom mal obvinený po drogy chodiť, resp. si ich tam zaobstarávať. Poukázal aj na fakt, že za rok sledovania a odpočúvania polícia okrem užívateľov drog nezabezpečila žiaden iný dôkaz preukazujúci jeho dílerstvo drog, najmä jeho zadržanie s práve kúpenou drogou, zadržanie pri kúpe, resp. predaji drogy, fotodokumentáciu a pod.

Obvinený ďalej argumentoval tým, že na vyslovenie záveru o predaji drog v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/, d/ ods. 2 písm. e/ Tr. zák. je nutné takúto drogu zabezpečiť u obvineného, posúdiť ju z kvalitatívneho a kvantitatívneho hľadiska v zmysle ods. 1 a až následne preukazovať obvinenému naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ods. 2 § 172 Tr. zák. V jeho prípade však polícia postupovala opačne a na obžalobu postačovalo zabezpečenie konečných konzumentov v procesnom postavení svedkov, bez zaistenia im predávanej drogy, čo je v rozpore s duchom zákona. Bez zadržania drogy sa totiž nemôže komukoľvek preukázať, či ide skutočne o zakázanú látku.

Obvinený poukázal i na to, že ani odposluchmi v rámci trestného konania nebol voči nemu vyprodukovaný žiaden dôkaz o jeho údajnej trestnej činnosti. Pritom ak polícia mala sledovať a zadokumentovávať túto údajnú drogovú trestnú činnosť sledovaním, operatívnou činnosťou a informačno-technickými prostriedkami, nastolil otázku, prečo nebol počas roka zadržaný priamo pri predaji týchto drog konečným konzumentom. To podľa neho svedčí o účelovosti obvinenia a následnom „vyprodukovaní“ svedkov pochybnej povesti a s nulovým stupňom vierohodnosti.

Obvinený napokon tvrdil, že niet žiadneho relevantného dôkazu k tej časti skutku týkajúcej sa nájdenej drogy v motorovom vozidle Audi A3 v zatavenej injekčnej striekačke dňa 30. 9. 2011, a síce, že by predmetné drogy patrili jemu. V tomto smere za úplne nelogickú označil výpoveď svedka X., ktorý vypovedal, že krátko pred zadržaním obvineného mal s ním ísť do Moravan kúpiť pervitín pre svedka, pričom obvinený mu oznámil, že žiaden pervitín nezohnal. O pár minút na to však došlo k zadržaniu obvineného a na prekvapenie všetkých sa vo vozidle nachádzal pervitín v množstve 2 - 7 obvykle jednorazových dávok. Je potom nelogické, načo išiel obvinený kupovať pervitín do Moravan, ak disponoval 7 dávkami a naopak, rovnako nelogické by bolo, ak by v Moravonoch kúpil 7 dávok, ale svedkovi by povedal opak a drogu mu nepredal, ak by práve kvôli tomu do Moravan išli. Úplne nelogické by bolo, prečo obvinený drogu nevyhodil z auta, ak zbadali policajtov a svedok X. vyhodil marihuanu, ktorú mal u seba v aute.

V tomto smere obvinený poukázal na to, že znalecké dokazovanie v oblasti sterov z rúk obvineného nepotvrdilo prítomnosť drog, resp. iných zakázaných látok a rovnako na neexistenciu daktyloskopických stôp a následné znalecké dokazovanie v oblasti daktyloskopie, z ktorého vyplýva negatívny výsledok pre obvineného. Ak by bola droga jeho, ak by ju užíval alebo disponoval ňou, museli by existovať objektívne dôkazy vo forme stopy po tejto droge na rukách obvineného, resp. na obale vo forme daktyloskopických stôp.

Uviedol, že ani svedok X. nepotvrdil, že by sa v aute okrem jeho marihuany mala nachádzať iná droga.

Spochybní zákonnosť prehliadky svojho osobného motorového vozidla políciou. Pri prehliadke nemal so svedkom X. na vozidlo výhľad, lebo stáli od neho niekoľko metrov, ale počuli búchanie dverí na vozidle ešte pred príchodom vyšetrovateľa, z čoho je zrejmé, že sa ešte pred príchodom vyšetrovateľa s vozidlom nezákonne manipulovalo a niekto vstúpil do vozidla minimálne za účelom vypnutia motora a vybratia kľúčov zo zapalovania a zatvorenia dverí na aute.

Obvinený poukazoval i na to, že psovod začal s ohliadkou vozidla Audi A3 ešte pred príchodom vyšetrovateľa, čo je nezákonne realizovaným úkonom prehliadky, keďže zo zápisnice vyplýva, že vyšetrovateľ doručil príkaz obvinenému o 16.23 hod., začal ohliadku dňa 30. septembra 2011 o 16.24 hod. a ukončená bola o 16.55 hod. Zo zápisnice o použití služobného psa z 30. septembra 2011 však vyplýva, že psovod začal ohliadku vozidla už o 16.20 hod., teda ešte pred dorúčením príkazu obvinenému a pred začatím ohliadky vyšetrovateľom. V tejto zápisnici sa ani neuvádza, kto psovodovi dal pokyn na ohliadku predmetného motorového vozidla a takýto úkon potom trpí neodstrániteľnou chybou, ktorá robí nezákonným nielen samotnú ohliadku vozidla, ale aj jej výsledky, t. j. nájdenie zatavenej striekačky vo vozidle.

Čo sa týka množstva zaistenej drogy, obvinený namietal i relevanciu a správnosť tvrdení o množstve „obvyklých jednorazových dávok“, ktoré sa dali vyrobiť zo zaistenej drogy. Poukazoval na rozpor výpočtu obvyklých jednorazových dávok v znaleckom posudku, ktorý uvádzal 2 až 7 dávok s výpočtami v iných obdobných prípadoch, pri porovnávaní s ktorými by množstvo zaistenej drogy predstavovalo 1,3 dávky, a tak by sa malo množstvo upraviť podľa zásady „in dubio mitius“, t. j. v pochybnostiach miernejšie.

Na základe ním uvedeného nemožno podľa obvineného z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní jednoznačne a bez pochyb vyvodiť záver, že sa skutok, pre ktorý je trestne stíhaný stal, že sa ho dopustil on a že by mal byť skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne aby v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného F. Q. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k dôvodom dovolania treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí aj vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu, v danom prípade podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., o ktoré ustanovenie sa dovolanie opiera.

V predmetnom prípade sa v skutočnosti dovolanie obvineného F. Q. opiera o argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, keďže spochybňuje úplnosť a správnosť skutkových zistení oboch súdov nižších stupňov. Je to zrejmé z celých pasáží odôvodnenia dovolania, v ktorých sa rozoberajú a ináč hodnotia dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa, než ako ich hodnotil súd, k akým záverom dospel a s akým sa stotožnil krajský súd. Napokon je to zrejmé aj zo záveru

odôvodnenia dovolania, v ktorom sa obvinený vyjadruje v tom zmysle, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obvinený trestne stíhaný, ďalej že nebolo preukázané, že by skutok spáchal obvinený, zrejme tu má na mysli druhú časť skutku, pokiaľ išlo o nájdenú drogu v osobnom motorovom vozidle, o ktorej popiera, že by patrila jemu. Obvinený teda vychádza z iného skutkového stavu, než bol ustálený súdmi, čo je v dovolacom konaní neprípustné. Okrem spochybňovania skutkových záverov obvinený z právneho hľadiska nijako nezdôvodňoval, prečo by súdmi zistený skutok nemohol byť posúdený tak, ako ho kvalifikoval okresný súd a s takou právnou kvalifikáciou skutku sa stotožnil aj krajský súd.

V právnom posúdení skutku Najvyšší súd Slovenskej republiky nevidí nijaké pochybenie. Skutok, ktorého súčasťou je aj subjektívna stránka trestného činu, mohol a mal byť posúdený tak, ako to urobil prvostupňový súd, ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za použitia § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. Prokurátor v konaní postupoval v súlade s Trestným poriadkom, keď upozornil obvineného na zmenu právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie a na možnosť navrhnúť v tomto smere doplnenie dokazovania. Pre prísnejší obzvlášť závažný zločin bola podaná aj obžaloba. Súd nebol viazaný právnou kvalifikáciou skutku, ale nepochybil, keď skutok kvalifikoval tak, ako ho kvalifikovala obžaloba a správny bol aj záver krajského súdu, keď sa stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku.

Zákon nedovoľuje, aby sa dovolací súd zaoberal tými argumentmi, ktoré predniesol v dovolaní obvinený, či sa skutok stal alebo či ho spáchal obvinený, lebo správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu nemôže skúmať a meniť.

Neexistuje preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., o ktorý dovolateľ opiera svoje dovolanie.

Argumentácia dovolateľa, že je nezákonný úkon vykonania prehliadky osobného motorového vozidla, v ktorom bola nájdená droga, nespadá pod ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale pokiaľ by bola opodstatnená, išlo by o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Napriek tomu, že obvinený neopiera dovolanie o tento dovolací dôvod, ale argumentuje ním, treba poznamenať, že ani tento dovolací dôvod nebol zistený. Zo spisového materiálu je zjavné, že príkaz na prehliadku iných priestorov, v danom prípade prehliadky osobného motorového vozidla Audi A3, uskutočnenej 30. septembra 2011, bol vydaný v časovom predstihu pred začatím prehliadky dňa 28. septembra 2011 v súlade s ustanovením § 101 ods. 1 Tr. por. vyšetrovateľom Policajného zboru a to so súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom zo dňa 28. septembra 2011.

Aj psovod so služobným psom na špeciálne práce pri vyhľadávaní drog bol vyslaný na miesto zadržania osobného motorového vozidla na základe tohto príkazu.

Časový údaj, kedy bol odovzdaný príkaz na prehliadku obvinenému, nerobí nezákonným a nepoužiteľným ako dôkazný prostriedok samotný úkon vykonania prehliadky vykonanej na základe legálneho príkazu, keď podľa poslednej vety § 101 ods. 1 Tr. por. príkaz na prehliadku sa doručí vlastníčkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku, alebo jeho zamestnancovi pri prehliadke a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu. Je zjavné, že v priebehu prehliadky, teda pri nej, bol príkaz na prehliadku doručený obvinenému F. Q. ako užívateľovi vozidla a najvyšší súd v tomto postupe nezisťuje žiadnu nezákonnosť.

Keďže v danej veci obvineného F. Q. nie sú naplnené dôvody dovolania, muselo byť dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.